

01	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	01	11	21	31	41	51	61	71	81	91	00
00	05	15	25	35	45	55	65	75	85	95	00	10	20	30	40	50	60	70	80	90	00

10

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Taiteilija kutoi avohakkuut kankaalle

Hanna Kaisa Vainion tekstiili-teokset herättelevät pohtimaan metsien monimuotoisuuden katoamista.

.....

Äänekoskella, metsien ympäröimänä lapsuutensa viettänyt **Hanna Kaisa Vainio** alkoi aikuisällä pohdita, miltä luonnontilainen metsä oikeastaan näyttää. Luontoherääminen havahdutti taiteilijan huomaamaan, ettei vanhoja käsitlemättömiä metsiä löytynyt Suomesta enää nimeksikään.

Metsäteollisuuskaupungin kasvatille ja metsänomistajan tyttarelle Keski-Suomen paljaaksi hakatut avohakkuualat, ojitetut metsät ja ympäristöä halkova metsäautotieverkosto näyttäytyivät rajuiina.

Kokemusten inspiroimana tekstiilitaiteilijan käsistä syntyi kantaaottava teoskokoelma Monimuodoton, joka on Vainion lopputyö Aalto-yliopiston tekstiilitaitteen linjalta.

Vanha tekniikka yhdistyy uuteen Tekstiilityöt on toteutettu 1700-luvun Ranskasta lähtöisin olevalla Jacquard-kudontatekniikalla.

UUTISTAUSTA

Perheomistajuus osoitti voimansa Kuopiossa

Tämän vuoden kuninkuus-raveissa nähtiin jälleen kerran, kuinka vahvaa jälkeä saavutetaan omistajaperheiden ja ammattiohjastajien pitkäjänteisellä yhteistyöllä. Niin tammojen kuin oriden seppeleet matkasivat kisan konkareihin kuuluneille hevosille, jotka kumpikin ovat 14-vuotiaita, pitkän kilpailu-uran huippuja. Marimin vei tasaisuudellaan seppelen Ypäjälle. Ikuseksi kolmoseksi leimattua tamma ei kärsinyt aiempien vuosien epävireytyydestä. Se nousi omistaja-valmentaja **Esa Heikkisen** hienon kunnonajoituksen sekä **Arto Hammarin** nappiin osuneiden ajosuoritusten ansiosta lopulta kokonaiskisan ykköseksi.

”Silleen oikealle tammalle menee, kun ei omalle mennyt. Onhan meillä jo seppel seinällä”, antoi tunnustusta voittoon puolustaneen Sirun Valpuriinan ajaja **Jouni Törmänen**. Marimin osoitti omalla käytöksellään tietävänsä, että nyt tuli ansaittu palkinto aiempien uurastusten jälkeen. Se tarkasteli voitajaseremonioita viisaan ja valppaan, mutta rauhallisen näköisenä, että tässä seisoi varmasti yksi kautta aikain hienoimmista valtiattarista.

Tammaa sen syntymästä asti luotsanneet **Terhi Haukivaara** ja **Esa Heikkinen** naurattivat raviväkeä kertomalla tammän syntymästä. Terhin muistukuvan mukaan vastasyntynyt ravitähhti oli suorastaan ruma, mitä hänen miehensä siloitteli toteamalla: ”Ei se ruma ollut, mutta sillä oli vaan niin osat korvat, ihan niin kuin aasilla.”

Uusi tähti tulossa? Erikassonin eli ”Erkin” toisesta ravikuninkuudesta teki erikoisen se, että ori ei voittanut yhtään osamutkaa. Sen ohjastaja **Harri Koivumäen** on tunnettu humoristisen osuvista lausunnoistaan. ”Viime vuonna moni sanoi, että Erkki voitti minun ansiostani. Nyt voidaan sanoa, että edes minä en kyennyt voittooa tältä hienolta hevoselta viemään”, hän analysoi päätösmatkan jälkeen. Koivunen oli jäädä kolmen tonnin takasuoralla pussiin, mutta Erkki pinnisteli viime-

Hanna Kaisa Vainion tekstiiliteosten pohjana on käytetty valokuvia keskiuomalaisista avohakkuualoista.

Perinteisen kudonnan pohjana taiteilija on käyttänyt Keski-Suomesta ottamiaan valokuvia hakkuualoista.

Metsähakkuiden jättämiä jälkiä luontoon on kuvattu aiemmin valokuvien kautta, mutta kudonnassa aihepiiri lienee

uusi. Aikanaan uraauurtavaa kudontamentelmää sekä tämän päivän modernia digitekniikkaa yhdistämällä on Vainion käsissä

syntynyt mielenkiintoisia valokuvamaisia kudontatöitä. Menetelmä on mahdollistanut tarkkojen yksityiskohtien

työstämisen. Tarkoituksella roikkumaan jätetyt langanpäät tuovat töihin sopivaa rosoisuutta. Teoksien tumma värimaailma henkii taiteilijan synkkää kokemusta hakkuiden kaventamasta monimuotoisuudesta.

AURA PILKAMA

Monimuodoton – oja, kantoja, metsäautoteitä -näyttely Helsingissä Lasipalatsin Akkuna-galleriassa 24.7.–4.8. Avoinna ti–su klo 12–18.

SATU PITKÄNEN

Ravikuningas Erikassonia (vas.) ja ravikuningatar Mariminiä juhliittiin nostamalla ohjastajia Harri Koivumäen ja Arto Hammaria perinteen mukaan ilmaan kilpakärkyissä.

Vähän ajan kuluttua näin edessä pienen saaren, jolla kasvoi vain muutamia kataja kaislojen ja harmaiden kivien lomassa. Vaari soui kymmen metrin päähän rannasta ja heitti ankkurin. Hän sanoi, että vesi on syvää, vaikka oltiinkin lähellä rantaa.

Avasin pakin ja valitsin sopivan uistimen. Kiinnitin sen siimaan ja heitin veteen. Vaari pujotteli matoa koukkuun. Kysyin häneltä, miksei hän käyttänyt virveliä. Vaarin mukaan kalojen kanssa oli vähän niin kuin naistenkin: piti ensin vähän narrata ja vasta sitten ottaa kovemmat keinot käyttöön. Hän sanoi ensin kiusaavansa kaloja madoilla ja vasta sitten ottavansa luulot pois. Vaari sylkäisi matoon ja

TULOKSET

Ravikuningatar ja -kuningas

Ravikuningatar Marimin voitti kokonaisajalla 9.40.4. **Nopeudesta**an kuulun tammän omistavat Anu Haukivaara ja Esa Heikkinen Ypäjältä. **Heikkinen myös** valmentaa ja Arto Hammar ohjastaa. **14-vuotiaan**, urallaan 207 starttia ravanneen tammän on kasvattnut Anun isä, Paavo Haukivaara Taivalkoskelta. **Marimin edustaa** sukulinjaa Turo (isä) – Donna-Min (emä) – Voltti (emänisä). **Ylin Kyllin**, jonka omistaa orimattilalainen Merkkari Talli, ylsi ensikertalaisena toiseksi 0,7 sekuntia voittajasta. **Sirun Valpuriina**, jämsäläisen Anu Hyytiäisen viimevuotinen ravikuningatar, oli kisan kolmas 1,7 sekunnin erolla. **Ravikuningas Erikassonin** kokonaisaika oli 9.34,5. **Toistamiseen seppelleen** vieneen oriin omistavat Helena Tuikka Nousiaisista ja tämän vävy Jaakko Varjonen Ruskolta. **Bella Varjonen**, Helenan tytär ja Jaakon vaimo, valmentaa ja Harri Koivunen ajaa. **Oriin** on kasvattnut Riikka-Liisa Turunen, ja Bella hoiti aikanaan ”Erkin” emät Erikaa. **14-vuotias** pieni mutta sisukas ori on Tähti-Vokkerin poika, jonka emänisä on Vireeni.

Virjori juoksi kakkoseksi, vain 0,5 sekuntia voittajasta. Omistajat ovat Jorma ja Tiina Naumanen Siilinjärveltä. **Kisan kuopuksiin** kuulunut Camri ylsi niin ikään ensikertalaisena kolmanneksi, vain 0,1 sekuntia Virjorin takana.

KAJAJALEENA RUNSTEN on MT:n toimittaja. kaja@leena.runsten@mt.fi

nettava pisteitään, jos mielivät mukaan loppukilpailuun”, perustelee tulevien Kuninkuusravien projektijohtaja **Janne Ojanen**. Valintajärjestelmän muutoksesta päättää kuitenkin Suomen Hippos.

Porin kuninkuusravit järjestetään 2.–3. elokuuta 2014.

SATU PITKÄNEN

Keskiviikkona 31. heinäkuuta 2013

KALAJUTTU

Parhaat pääsevät aina karkuun, osa 1

Öinen meri näytti salaperäiseltä, ehkä jopa hiukan pelottavalta. Ohut sumukerros leijui puolen metrin korkeudella. Meri oli täysin tyyni, kun lähdimme vaarin kanssa kalaan.

Olimme laittaneet kaiken valmiiksi jo illalla. Vaihdoimme siimat keloihin, kiinnitimme ankkurin veneeseen ja varmistimme, että haavi ja parhaat uistimet olivat mukana. Äiti teki meille voileivät valmiiksi. Vaari heräsi ennen minua ja keitti termoskannulliset kahvia ja kaakaota. Herättyäni puin vaatteet yleni ja pyyhin unen silmistäni.

Rannassa vaari kysyi, olinko varmasti ottanut mukaan kaiken tarvittavan. Vastasin että tietysti olin, mutta tarkistin silti varusteet vielä kerran. Sitten vaari työnsi veneen vesille ja kävi airoihin.

Veneessä oli pieni moottori, mutta sitä ei käytetty, nukkuaa luontoa ei saanut häiritä. Lokit ja tiiratkin olivat unessa ja oli niin hiljaista, että korvia pakotti.

Kuului vain vaimeaa liplastusta airojen työntyessä veteen ja keulan halkaistessa veden tyyntä pintaa. Oli hiukan viileää ja varpaitani kipristeli. Oli niin kaunista, että ymmärsin hyvin, miksi vaari kävi niin usein kalassa aamuyön tunteina. Menimme ulommas auringon kivitessa yhä korkeammalle. Ranta muuttui epätasaiseksi viivaksi ja aallot kasvoivat, vaikka en vieläkään tuntenut tuulta kasvoillani. Ympäriällämme oli suuria kiviä, jotka kuin tumminahampaina puhkoivat meren pintaa.

Vähän ajan kuluttua näin edessä pienen saaren, jolla kasvoi vain muutamia kataja kaislojen ja harmaiden kivien lomassa. Vaari soui kymmen metrin päähän rannasta ja heitti ankkurin. Hän sanoi, että vesi on syvää, vaikka oltiinkin lähellä rantaa.

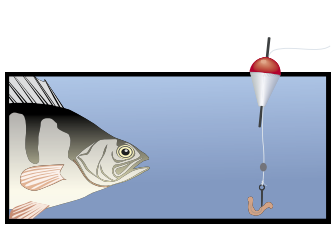
Avasin pakin ja valitsin sopivan uistimen. Kiinnitin sen siimaan ja heitin veteen. Vaari pujotteli matoa koukkuun. Kysyin häneltä, miksei hän käyttänyt virveliä. Vaarin mukaan kalojen kanssa oli vähän niin kuin naistenkin: piti ensin vähän narrata ja vasta sitten ottaa kovemmat keinot käyttöön. Hän sanoi ensin kiusaavansa kaloja madoilla ja vasta sitten ottavansa luulot pois. Vaari sylkäisi matoon ja

heitti koukun veteen.

Vaarin jutut olivat välillä kummallisia. Usein en ymmärtänyt puoliakaan, mutta pidin silti kuuntelemisesta. Vaari kertoi käyneensä samassa paikassa pikkupojasta lähtien isänsä kanssa. Olin kuullut puhuttavan vaarin isästä, joka oli ollut äkkipikainen mies. Vaari oli kertonut, kuinka äijä ei ollut säästänyt remmiä. Onneksi minun vanhempani säästivät.

Vaari jatkoi siitä, kuinka kalat ovat samantapaisia kuin naiset: aina jää kaipaamaan sitä yhtä, joka pääsi karkuun.

Vaikka minkälaisen saisi tilalle, niin aina haikailee sen perään, jota ei saanut. Vaarin mukaan mies ei koskaan ole tyytyväinen siihen mitä on, vaan

aina pitäisi saada vähän enemmän ja parempaa.

Kysyin, onko vaarilta pääsnyt paljon kaloja karkuun. Hän sanoi, että niitä oli karannut enemmän kuin moni mies ehtii elämänsä aikana pyyttää.

Yhden oikein aino hän sanoi muistavansa hyvin. Se oli temponut siimaa niin, että vaari oli pelännyt sen vievän koko vavan. Kala oli hyvän tovin vetänyt venettä voimalla pitkin ulappaa. Sitten se oli yhtäkkiä irronnut ja kadonnut jälkiä jättämättä. Vaari oli tuuminut, että kalaonni oli siltä reissulta loppu ja lähtenyt kotiin. Kala oli tarttunut juuri samasta paikasta, missä sillä hetkellä olimme.

Kalastaminen muuttui heti jännemmäksi. Kuvittelin, miten vaarilta karkuun päässyt kala ottaisi kiinni uistimeeni ja tempois siimaa.

Vaarin pitäisi tulla avukseni ja lopulta saisimme valtavan kalan veneeseen. Joka heitolla olin varma, että juuri sillä kertaa peto iskisi kiinni. Kun niin ei käynyt, innostukseni vähitellen laantui.

Hetken kuluttua vaari laitoi vavan sivuun ja otti eväät esiin. Voileipä ja kaakao maistuivat hyviltä. (jatkuu)

HENRY AALTO

Teuva

» Kalastaminen muuttui heti jännemmäksi. Kuvittelin, miten vaarilta karkuun päässyt kala ottaisi kiinni uistimeeni ja tempois siimaa.«

HENRY AALTO

MENOT

Siltakemmakat Puumalan satamassa 31.7.–3.8. **Korsholman musiikkijuhlat** Mustasaaressa 31.7.–7.8. **Tammisaaren kesäkonsertit** Raaseporissa 1.–4.8. **Laula kanssain -laulujuhl**at Joensuussa 2.–3.8. Laulun, musiikin ja tanssin juhlaa Joensuun Laulurinteellä ja keskustassa. **Lipposmarkkinat** Rantasalmella 2.–4.8. **Nyt Nappa! -tapahtuma** Pihtiputaalla 3.8. klo 12–16. **Kukkaisviikot** Tampereella 3.8. asti. Kukkaloistoa ja maksutonta ohjelmaa. **Sauna-ajot** Teuvalla 3.8. klo 12–18. Siirrettävien saunojen kokoontumisajot. **Kyläbongauspäivä** Hämeenkoskella 3.8. Avoimia ovia ja opastettuja reittejä läpi kylien. **Metsäitatoradan avajaiset** Suomenniemen Kauriansalmella 3.8. klo 13.

Mallusjoen Takinkääntöviikko Orimattilassa 3.8. asti. **Suomen kesäonginnan mestaruuskisat** Iissä Iijoella 3.8 klo 10. **Mustion rapufestivaali** Raaseporissa 3.8. Rapuja, musiikkia ja naurua Mustion pituossa. **Avoimet puutarhat** -teemapäivä 4.8. Yli neljäsataa puutarhaa ympäri Suomea avoinna kävijöille. www.avoimetpuutarhat.fi. **Vihreä sunnuntai ja hyvinvointipäivä** Kristiinankaupungin Kilissä 4.8.

Pentinkulman päivät -kirjallisuustapahtuma Urjalassa 4.8. asti. **Joroisten musiikkipäivien** päätöskonsertti Juvan kirkossa 4.8. www.joroistenmusiikkipaivat.fi. **Romantiikkaviikko** Kristiinankaupungissa 4.–11.8. **Vanja-eno** – vaarallinen metsäihminen Enon Harpatin-harjulla ensi-ilta 2.8. klo 19. Suomen taiteellisen metsäteatterin esitys. www.vanjaeno.com

Yhdystyksissä tapahtuu MTK-Lemin Heinätanssit Lemin Jakosalmen lavalla 2.8. **Metsäiltamat** Asikkalan Jenkkapirtillä 9.8. www.mhy.fi/pajathame.

Suvut Iksosen Sukuseuran suukokous 3.8. hotelli Joronjäljessä Joroisissa. Ilmoittautumiset Leena Pehkoselle, sähköpostilla leenaloiviisa@msn.com tai puh. 040 570 6671. **Västin Sukuseura** ry:n sääntömääräinen suukokous 10.8. klo 14 ravintola Varrashovissa Seinäjoella. Ilmoittautuminen 1.8. mennessä Esko Töylille, sähköpostilla esko.toyli@luukku.com tai puh. 050 545 0141.

Pehkosten suukokous 10.8. klo 10 hotelli Joronjäljessä Joroisissa. Ilmoittautuminen 6.8. mennessä Eeva Pehkoselle, puh. 040 571 4888.